

Sygn. akt: I ACa 1175/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Szabelski
Sędziowie:	SA Wincenty Ślawski SO del. Marzanna Rojecka – Mazurczyk (spr.)
Protokolant:	stażysta Agnieszka Kralczyńska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **M. B.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. akt I C 331/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten tylko sposób, że zasądzoną od powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 11.667 złotych obniża do kwoty 8.083,14 (osiem tysięcy osiemdziesiąt trzy 14/100) złotych;

II. oddala apelację w pozostałej części.

IACa 1175/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 lipca 2013 r w sprawie IC 331/13 Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził pod pozwanego M. B. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 160.870,81 zł z odsetkami umownymi według zmiennej stopy procentowej ustalonej dla zadłużenia przeterminowanego w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty:

-146.172,35 zł od dnia 12 lutego 2013 r. do dnia zapłaty;

-14.698,46 zł od dnia 15 lutego 2013 r. do dnia zapłaty;

Ponadto Sąd Okręgowy zasądził pod pozwanego M. B. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 11.667 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok zapadł na podstawie poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny podzielił i przyjął za własne. Z ustaleń tych wynika, że w dniu 10 stycznia 2012 roku pozwany M. B. zawarł z powodowym Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 150.000 złotych zaś pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z należnymi odsetkami oraz zapłacenia prowizji i opłat należnych Bankowi zgodnie z umową. W paragrafie 2 umowy strony ustaliły, iż Bank udziela pożyczki do dnia 28 stycznia 2018 roku oraz że pożyczka oprocentowana jest według zmiennej stopy procentowej ustalanej na bazie zmiennej stopy bazowej Banku i stałej, z zastrzeżeniem paragrafu 13, w całym okresie obowiązywania niniejszej umowy – marży Banku w wysokości 3%. W dniu zawarcia umowy stopa bazowa Banku wynosi 10,74% w stosunku rocznym, a oprocentowanie pożyczki wynosi 13,74% w stosunku rocznym. W paragrafie 4 umowy ustalono, iż całkowity koszt pożyczki w dniu zawarcia umowy wynosi 71.457,79 złotych w tym odsetki w kwocie 72.541,15 złotych. Spłata pożyczki miała następować w równych ratach kapitałowo odsetkowych. Na dzień podpisania umowy wysokość raty kapitałowo odsetkowej wynosiła 3091,11 złotych. Odsetki naliczone miały być od faktycznego zadłużenia. Raty miały być spłacane co miesiąc. Od całkowitej kwoty pożyczki bank miał pobierać odsetki za okres od dnia powstania zadłużenia do dnia poprzedzającego jego spłatę.

Stosownie do paragrafu 8 punkt 2 umowy pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty rat w wysokości określonej przez bank w zawiadomieniach o wysokości raty spłaty pożyczki. Stosownie do treści § 12 umowy wysokość zmiennej stopy bazowej banku miała być ustalana na podstawie stopy odniesienia WIBOR 3M podawanej do publicznej wiadomości w lokalach jednostek Banku oraz na stronie internetowej Banku. W umowie ustalono też, że powodowy Bank może wypowiedzieć umowę w całości lub części, jeśli pożyczkobiorca utraci zdolność kredytową lub nie zapłaci w terminie określonym w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do spłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania lub jeśli pożyczkobiorca w terminie 14 dni od dnia wypłaty pożyczki nie dostarczy dokumentów potwierdzających dokonanie spłaty kredytu, w przypadku wypłaty pożyczki lub jej części na spłatę kredytu. Strony ustaliły iż okres wypowiedzenia wynosi 30 dni.

Łącząca strony umowa pożyczki przewidywała też, że pożyczkobiorca może ją wypowiedzieć z 30 dniowym okresem wypowiedzenia licząc od daty złożenia w banku pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Zgodnie z paragrafem 20 umowy do końca ostatniego dnia okresu wypowiedzenia pożyczkobiorca zobowiązany jest do spłaty całości zadłużenia, a w przypadku braku spłaty Bank może przystąpić do dochodzenia swych wierzytelności z prawnych zabezpieczeń spłaty pożyczki, jeżeli były ustanawiane i majątku pożyczkobiorcy.

W umowie znalazły się też ustalenia odnośnie możliwości rozwiązania umowy pożyczki, jej uzupełnienia lub zmiany. Zgodnie z paragrafem 14 pkt. 2 umowy pożyczki od kapitału przeterminowanego Bank miał pobierać odsetki w wysokości odsetek maksymalnych określonych na podstawie ustawy kodeks cywilny przy czym na dzień zawarcia niniejszej umowy była to czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2012 roku Bank (...) Spółka Akcyjna w W. w związku z brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego rozwiązał umowę pożyczki z dnia 10 stycznia 2012 roku za wypowiedzeniem, którego okres wynosił 30 dni od daty otrzymania wypowiedzenia. Pożyczkodawca poinformował pozwanego, że z dniem upływu okresu wypowiedzenia umowa zostanie rozwiązana, a obowiązkiem pozwanego jest dokonanie natychmiastowej spłaty całości zadłużenia wobec banku. Według stanu na dzień sporządzenia wypowiedzenia kwota zadłużenia przeterminowanego wynosiła 7575,64 złotych w tym kapitał 5036,72 złote, odsetki 2538,92 złote plus odsetki od zadłużenia przeterminowanego naliczane za każdy kolejny dzień zwłoki w spłacie oraz o opłata naliczana tytułem sporządzenia i wysyłania każdego pisma. Wypowiedzenie pozwany otrzymał w dniu 5 września 2012 roku.

Pismem z dnia 3 stycznia 2013 roku powód poinformował pozwanego, że jego zadłużenie z tytułu umowy pożyczki z dnia 10 stycznia 2012 roku jest wierzytelnością w całości wymagalną i wynosi ogółem 157.874,95 złotych, w tym: kapitał - 146.172,35 złotych, a odsetki – 11.702,60 złotych przy czym wskazaną kwotę zadłużenia należy powiększyć o kwotę odsetek od zadłużenia przeterminowanego naliczanych za każdy kolejny dzień zaległości w spłacie w wysokości 93,39 złotych licząc od dnia sporządzenia pisma. Strona powodowa wezwała pozwanego do uregulowania wyżej wymienionych należności w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania i poinformowała go, że w przypadku braku spłaty wymagalnego zadłużenia Bank sporządzi bankowy tytuł egzekucyjny bądź wyciąg z ksiąg banku, a następnie skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego. Wezwanie do zapłaty pozwany otrzymał 10 stycznia 2013 roku.

Ponieważ pozwany nie uregulował długu powodowy Bank w dniu 12 lutego 2013 roku wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdził, że z tytułu umowy pożyczki zawartej z pozwanym w dniu 10 stycznia 2012 roku Bankowi (...) Spółka Akcyjna przysługuje wobec pozwanego roszczenie o zapłatę kwoty 160.870,81 złotych, na którą składa się: należność główna tj kapitał w kwocie 146.172,35 zł oraz odsetki w kwocie 14,698,46 zł. w tym: odsetki umowne w kwocie 4.749,33 zł., należne za okres od 28 czerwca 2012 roku do 18 października 2012 roku wg stopy procentowej 13,90 % p.a. oraz odsetki od zadłużenia przeterminowanego w kwocie 9.949,13 zł., naliczone od dnia 2 lipca 2012 roku do 11 lutego 2013 roku wg zmiennej stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (aktualnie 21%). Strona powodowa stwierdziła, że roszczenie Banku wynikające ze zobowiązania dłużnika jest w całości wymagalne oraz, że od dnia wystawienia wyciągu tj. dnia 12 lutego 2013 roku do dnia 14 lutego 2013 roku od kwoty niespłaconego kapitału naliczane są dalsze odsetki umowne według zmiennej stopy procentowej ustalonej dla zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP (aktualnie 21%), zaś od dnia wytoczenia powództwa w Sądzie tj. od dnia 15 lutego 2013 roku do dnia zapłaty odsetki w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP (aktualnie 21%) będą naliczane od całego zobowiązania.

Pozwany został oskarżony o to iż w dniu 9 stycznia 2012 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z G. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim złożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiąganych zarobków w firmie (...) (...)” z siedzibą w Ł., które to oświadczenie dotyczyło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci pożyczki oraz wprowadzając w błąd pracowników banku (...) S.A. z siedzibą w W. co do rzetelności wymienionego oświadczenia oraz zdolności kredytowej pożyczkobiorcy poprzez wykonywanie przez G. S. przelewów bankowych na rachunek pożyczkobiorcy w banku (...) S.A. mających świadczyć o rzekomym osiągnięciu dochodów z tytułu zatrudnienia w firmie (...) z siedzibą w Ł., zawarł umowę pożyczki w wyżej wymienionym bankiem, czym doprowadził bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 złotych stanowiącej równowartość udzielonej pożyczki, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Pozwany M. B. został ponadto oskarżony o dokonanie czterech innych czynów na szkodę m.in. (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., (...) Banku.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo za zasadne. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd ten powołał art. 720 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy, albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Sąd I instancji powołał też art. 69 Prawa Bankowego Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku { Dz. U. z 2002 roku nr 72 poz. 665 ze zm.) zgodnie z którym jedną z podstawowych form udzielania przez banki kredytu pieniężnego jest umowa pożyczki w rozumieniu art. 720 - 724 k.c.

Powołując się na treść art. 78 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe Sąd Okręgowy stwierdził, że do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu, a zatem odpowiednie zastosowanie do umów o bankową pożyczkę pieniężną mają art. 70, 74 – 77 oraz 99 Prawa Bankowego. Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 Prawa Bankowego w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu, albo wypowiedzieć umowę kredytu. Termin

wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy 7 dni – art. 75 ust. 2 Prawa Bankowego.

Sąd Okręgowy podniósł, że zawarcie pomiędzy stronami umowy pożyczki z dnia 10 stycznia 2012 r jest okolicznością bezsporną i że na podstawie tej umowy której powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 150.000 złotych, zaś pozwany zobowiązał się do spłaty powyższej pożyczki w równych ratach kapitałowo-odsetkowych do dnia 28 stycznia 2018 roku. Sąd ten stwierdził, że pozwany zaprzestał spłacać pożyczkę w związku z czym strona powodowa pismem z dnia 29 sierpnia 2012 roku doręczonym pozwanemu w dniu 5 września 2012 roku skutecznie wypowiedziała umowę z powodu niedotrzymania przez pozwanego warunków udzielenia pożyczki, a pismem z dnia 3 stycznia 2013 roku doręczonym pozwanemu w dniu 10 stycznia 2013 roku powodowy Bank wezwał pozwanego do spłaty całego zadłużenia.

Zdaniem Sądu I instancji skoro umowa pożyczki z dniem 5 października 2012 roku została rozwiązana to pozwany jest zobowiązany do spłaty całości zadłużenia z tytułu przedmiotowej pożyczki. Ponieważ pozwany nie uregulował zadłużenia na podstawie art. 720 § 1 k.c Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 160.870,81 złotych.

O odsetkach umownych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 2 k.p.c. zdanie 2. zgodnie z którym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe jednakże, gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy, która to sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Zgodnie bowiem z paragrafem 14 pkt. 2 umowy pożyczki z dnia 10 stycznia 2012 roku od kapitału przeterminowanego Bank pobiera odsetki w wysokości odsetek maksymalnych określonych na podstawie ustawy kodeks cywilny, przy czym na dzień zawarcia umowy była to czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Sąd Okręgowy podniósł także, że stosownie do dyspozycji § 13 ust. 3 umowy pożyczki w przypadku wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności Banku z tytułu łączącej strony umowy strona powodowa miała prawo pobierać odsetki w wysokości określonej w ust. 2 tego przepisu od całości zadłużenia przeterminowanego . O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c..

Od powyższego wyroku pozwany złożył apelację w której powołując się na treść art. 367 § 1, art. 369 § 1 oraz art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c., w całości zaskarżył zapadłe orzeczenie wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. . Pozwany na podstawie art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie: 177 § 1 pkt 4 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku pełnomocnika pozwanego o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi pod sygn. akt IV K 57/13, podczas gdy wynik tego postępowania może wywrzeć zasadniczy wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Ponadto pozwany zarzucił naruszenie art. 98 § 1, 98 § 2, 98 § 4 k.p.c. w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 11.667 zł tytułem zwrotu kosztu postępowania, podczas gdy koszty procesu, o zwrot których wnioskowała strona powodowa, wynoszą łącznie 8.083,14 zł. Pozwany podniósł także, że doszło do naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. poprzez ograniczenie uzasadnienia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania jedynie do podania podstawy prawnej w postaci art. 98 k.p.c., i pominięcie pozostałych, wymaganych treścią art. 328 § 2 k.p.c. elementów uzasadnienia, co powoduje niemożność poddania tego rozstrzygnięcia kontroli instancyjnej.

Powołując się na treść art. 368 § 1 pkt 5 w zw. z art. 386 § 1, 380 i 338 § 1 k.p.c. pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, że postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Ł. w Ł.pod sygn. akt IV K 57/13. W postępowaniu

tym pozwany został oskarżony o czyny z art. 286 § 1 k.k. art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a prokurator zgłosił wniosek w trybie art. 335 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego M. B. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz zobowiązanie go do naprawienia wyrządzonej szkody w połowie w okresie próby na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w Ł. z tytułu umowy pożyczki nr (...), tj. w kwocie 70.363,30 zł oraz zobowiązanie do pokrycia opłat i kosztów sądowych.

Zdaniem pozwanego w nienieszej sprawie zachodziła sytuacja określona w art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c., zgodnie z którym sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej.

Zdaniem apelującego wynik postępowania karnego, w razie uwzględnienia wniosku prokuratora w całości, wywarłby wpływ na wynik niniejszego postępowania gdyż skutkowałby koniecznością oddalenia powództwa w części. Zdaniem pozwanego jego sytuacja wobec oddalenia tego wniosku jest podwójnie niekorzystna albowiem istnieje możliwość, iż obok zapadłego już wyroku cywilnego zobowiązującego pozwanego do zapłaty całości zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki wobec powoda, zapadnie także wyrok karny, na mocy którego pozwany będzie zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda kwoty 70.363,30 zł z tego samego tytułu.

W zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w niniejszej sprawie pozwany zarzucił Sądowi I Instancji, że zasądzona od pozwanego z tego tytułu kwota w sytuacji gdy strona powodowa nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika jest zawyżona o 3.583,14 zł.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację pozwanego wniosła o jej oddalenie w zakresie dotyczącym naruszenia art. 177 § 1 pkt 4 kpc oraz nieobciążanie jej kosztami postępowania apelacyjnego. Powódka podniosła, że co do zasądzenia zaskarżonym wyrokiem kosztów postępowania w kwocie 11.677 zł. uznać należy, iż kwota ta nie odzwierciedla poniesionych przez stronę powodową kosztów postępowania zatem w tym zakresie stanowisko zawarte w apelacji uznać należy za usprawiedliwione jednakże strona powodowa w żadnym stopniu nie miała wpływu na wysokość zasądzonych przez Sąd Okręgowy kosztów.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest zasadna jedynie w zakresie wysokości kosztów postępowania, które zostały od niego zasądzone na rzecz strony powodowej w punkcie 2 zaskarżonego wyroku.

Zaskarżonym wyrokiem została zasądzona od pozwanego na rzecz strony powodowej tytułem zwrotu kosztów procesu kwota 11.667 zł. Zgodnie z treścią art. 98 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jest okolicznością niebudzącą wątpliwości iż pełnomocnik reprezentujący stronę powodową w postępowaniu przez Sądem I Instancji nie jest adwokatem ani radcą prawnym zatem stosownie do dyspozycji art. 98 § 2 kpc do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez takiego pełnomocnika zalicza się tylko poniesione przez stronę koszty sądowe. Do kosztów tych niewątpliwie zaliczyć należy uiszczoną przez stronę powodową opłatę sądową w kwocie 8044 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł oraz koszt uwierzytelnienia pełnomocnictwa procesowego i rodzajowego w kwocie 22,14 zł. W tej sytuacji należne stronie powodowej koszty procesu powinny wynosić 8.083,14 zł.

Odnośnie zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art 177 § 1 pkt 4 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku pełnomocnika pozwanego o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Ł. w Ł.sprawie IV K 57/13, to zdaniem Sądu Apelacyjnego nie jest on zasadny. Zgodnie z tym przepisem sąd może zawiesić postępowanie jeżeli ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Jest okolicznością bezsporną, że przed Sądem Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi pod sygn. akt IV K 57/13.toczy się postępowanie w którym pozwany został oskarżony o czyny z art. 286 § 1 k.k. art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k, oraz, że w postępowaniu tym prokurator zgłosił wniosek w trybie art. 335 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego M. B. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata oraz zobowiązanie go do naprawienia wyrządzonej szkody w połowie w okresie próby poprzez zobowiązanie go do dokonania zapłaty na rzecz powodowego Banku z tytułu umowy pożyczki nr. (...) kwoty 70.363,30 zł. W ocenie Sądu Apelacyjnego wynik postępowania karnego prowadzonego przeciwko pozwanemu w w/w sprawie nie będzie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej. Z treści art. 415 § 5 zdanie 2 kpk wynika, że obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania. Jest okolicznością bezsporną iż niewykonanie zobowiązania objęte pozwem w niniejszej sprawie w postępowaniu sprawie IV K 57/13 Sądu Rejonowego dla Ł.w Ł. zostało zakwalifikowane jako wyłudzenie pożyczki tj przestępstwo z art. 286 § 1 kk i 297§ 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk. Z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że do chwili obecnej w sprawie IVK 57/13 Sądu Rejonowego dla Ł.w Ł. w stosunku do pozwanego nie zapadło orzeczenie w którym były na niego nałożony jakikolwiek obowiązek naprawienia szkody mający wpływ na wynik niniejszego postępowania. Jeśli w postępowaniu karnym strona powodowa jako pokrzywdzony nie podniosła jeszcze okoliczności iż wystąpiła przeciwko pozwanemu z pozwem o zasądzenie kwoty 160.871 zł z umownymi odsetkami i kosztami procesu w związku z niewykonaniem przez pozwanego umowy pożyczki nr (...) oraz, że w dniu 31 lipca 2013 r został w pierwszej instancji wydany wyrok uwzględniający powództwo to nie stoi na przeszkodzie aby taki zarzut podniósł pozwany. Na marginesie tylko podnieść należy, że wniosek prokuratora dotyczy tylko połowy dochodzonej pozwem należności głównej i wydłuża okres naprawienia szkody do połowy okresu próby tj dwóch lat od dnia wydania wyroku skazującego. Reasumując zatem podnieść należy, że nie wyrok karny skazujący pozwanego, który zapadnie w przyszłości ma wpływ na niniejsze postępowanie ale niniejsze postępowanie ma wpływ na przebieg postępowania i orzeczenie które zapadnie w sprawie karnej. Okoliczność iż rozstrzygnięcie sądu karnego zgodnie z wnioskiem prokuratora byłoby korzystne dla pozwanego nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie .

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 kpc należało zmienić zaskarżone rozstrzygnięcie obniżając zasądzoną w punkcie 2 zaskarżonego wyroku od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 11.667 zł do kwoty 8.083,14 zł a w pozostałym zakresie apelację oddlaic jako niezasadną.